

๒๒

ทำบุญแล้วอธิษฐาน..

เป็นการค้ากำไรเกินควรหรือไม่?

https://dhamma01.blogspot.com/2016/02/blog-post_94.html

ทุกครั้งที่ทำบุญ

เราต้องอธิษฐาน

เป็นอธิษฐานบารมีของเรา

อธิษฐานบารมี พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ก็ทำมาตลอดนะ
จะทำบุญอะไร พระองค์ก็อธิษฐานขอเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นภูมิที่
ยิ่งใหญ่กว่าการเป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่ปกครองทวีปทั้งสี่ รอบเขา
พระสุเมรุอันเป็นที่ตั้งของสวรรค์

ฉะนั้นเราทำบุญอะไร เราต้องอธิษฐาน เชื้อโปรแกรมภายในตัว เป็นเป้าหมายของชีวิตเอาไว้ จะทำบุญเล็ก บุญปานกลาง บุญใหญ่ จะต้องอธิษฐานจิตให้ดี

ทีนี้เราเคยได้ยินคำว่า “คำกำไรงินควร” ขอทำความเข้าใจว่า นี่ไม่ใช่การค้า ไม่ใช่ธุรกิจแต่เป็นเรื่องจิตใจ เราทำตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งที่เราตั้งความปรารถนาที่จะเป็น จุลเศรษฐี มหาเศรษฐี บรมเศรษฐี ถ้าไปเทียบกับความปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันนิดเดียว เพราะฉะนั้นการอธิษฐานไม่ได้เป็นการค้ากำไรงินควร ของพระองค์แม้ให้อาหารกับคนที่มีศีลเพียงเล็กน้อย หรือแม้ให้สัตว์เดรัจฉาน ก็ยังตั้งความปรารถนาเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้นเราจะไปใช้คำว่า “คำกำไรงินควร” ให้อาหารนก แต่ตั้งความปรารถนาเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันไม่ถูก

ดังนั้น การที่เราทำบุญอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นใส่บาตร นั่งสมาธิ เราอย่าดูหมิ่นว่า เป็นบุญเล็กบุญน้อย ให้เราตั้งเป้าไปเลยในสิ่งที่เราปรารถนา เช่น ไปสู่ที่สุดแห่งธรรม อธิษฐานให้ครบถ้วนครอบคลุมทั้งหมด

คำว่า “ค้ากำไรเกินควร”
ต้องไปใช้กับนักธุรกิจ
จะมาใช้กับนักสร้างบารมี...ไม่ได้
เราไม่ได้ทำมาค้าขาย
แต่เราทำมาสร้างบารมี

๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

P. Yad